Se siis olut punane,
Wiha wiina wääniline,
Siis joda naine joomexji,
Siis wii sipelga pesasse.
Sipelgad wid silmad peasta,
Erilaste kesk suusta.
Siis sain lahti selleft naiselt.
Siis läksin metsa kõnnimaile
Rõusella hommikulla,
Läksin metsa, jäin magama.
Magasin mitu mäilla,
Sind-kilttse peasa,
Kuller-kuppise keskella,
Nägin und magadesjagi:
Kui neid neidsid jäti.
Kõik said sõrge,
Minno said minki,
Ma sain musta ja rumala,
Kapi kandu ja kadda, —
Hadawa kandu ja ka halwa,
Kuusi kandu ja ka kuiwa.
Wiisin ta wiru jõeli,
Kulla alla hallikalle;
Seal oli kõna küllakille,
Sebi-tüka oli sawakille;
Siis pesjin wiele weele,
Kuuendalle kuiskalle,
Seitsmelle sebi wahule;

Siis wiisin kodu kuiwamaile,
Panin lahju otsa peale.
Seatt kuukus kuust kodesse,
Kõwetas käed kõwerad,
Sõletas põlwed mõlemad,
Siis sain lahti laisatt naiselt.
Siis läksin metsa kõnnimaile
Rõusella hommikulla
Warasella walgulla.
Mis ma liksin metsastagi?
Sis sin tambe metsastagi,
Sis sin salga saare puida,
Siis salga sara-puida,
Kolmas salka kohla-puida,
Neljas salka nõidsita.
Mis liksin neist tegemaft?
Seadsin sinne sõrmisida,
Käel pääkse pärlinga,
Käe sanneme rahasse.
Mina warjutta waatsin,
Mina kaesin kangelta.
Ei olnd julgust juurde minna,
Sudant li sitsi narata,
Kanguft kaela hakatagi.
Läksin kodu mutsagi,
Ahju ette halwal meelel.
Sõtsin maha inkemaie,
Ikkemaie mutsmaie.